

Con Ngựa Buồn

Con ngựa buồn đi lang thang trên non.
Tôi thấy nó vào buổi hoàng hôn.
Đèo Eo Gió trời hiu hiu gió.
Một con ngựa buồn. Con ngựa cô đơn!

Thời buổi bây giờ đường xe máy nổ.
Không còn xe thổ mộ.
Con ngựa thành con thú đi hoang.
Nó không còn biết chuồng của nó đâu nữa?

Tôi nhìn con ngựa, chắc tôi cũng buồn như nó.
Tôi cô đơn, xú người lang thang.
Ở đây, xe, máy bay, tàu thủy nhộn nhàng.
Đời vật chất có mây trời trang trí.

Tôi đã có một thời vô vị.
Nước non tôi đổi xác thay hồn.
Như con ngựa mất cái xe cà tịch
thì cà tang lang thang trên non!

Tôi nhìn con ngựa nhớ mình từng đi xe lửa.
Đường sắt răng cưa nghiêng núi nghiêng rừng.
Tôi từng thấy những chiếc xe thổ mộ dừng
cho con tàu đi qua ngang lòng ngang dạ...

Và bây giờ tôi là con ngựa?
trên lưng không ai ngồi
chiến sĩ hành bất khứ hồi
đêm trăng này gió mát nao nao!

*Hoàng hôn khép lại hồi nào
Mắt tôi cũng khép bên rào không ai về muộn.
Tôi đứng dậy hai bàn chân nhón
trên đầu non con ngựa hí vàng trăng...*

Trần Văn Lệ